

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ και ΦΥΛΗΣ

«Ενοριακή Έστια Εικονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ»

της τιμής των Ἱερῶν Εἰκόνων
 της Παναγίας και του Ἁγίου
 μας Γεωργίου

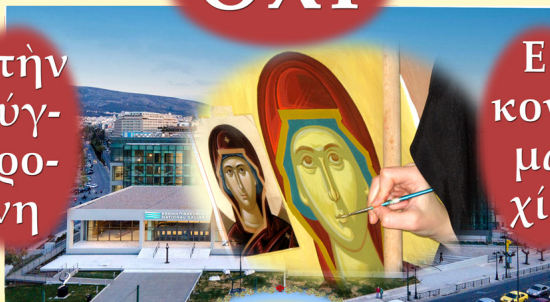
ΟΧΙ

στην
 σύγ-
 χρο-
 νη

Εἰ-
 κονο-
 μα-
 χία

Ἑργαστη-
 ριακές

Χημει-
 ώσεις

Ἑ.Ἑ.Ἑ.

Ενοριακή Έστια Εικονογραφίας

Συλλογική ἀγιογράφηση
 με εὐλάβεια καὶ σεβασμὸ
 στὰ ἱερὰ Πρόσωπα τῆς Πίστεως μας.

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς
 Ἀριθμὸς τεύχους 44

Ἰούνιος - Αὐγουστος 2025

Είμαι ζωντανός, χάρη στην Παναγία

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς εἰσβολῆς καὶ κατοχῆς τῆς Κύπρου (20 Ἰουλίου 1974)

Ἡ συγκλονιστικὴ διήγηση εἶναι τοῦ κ. Δημητρίου Χρυσάνθου, ἀπὸ τὸ Γέρι, κατοικοῦ Ἀθηνέου Λάρνακος, ὁ ὁποῖος θυμᾶται βαθεῖα συγκινημένος καὶ συχνὰ δακρυσμένος:

«**Ὁ** βομβαρδισμὸς τῆς πρώτης εἰσβολῆς τῶν τούρκων στὴν Κύπρο μας εἶχε ἀρχίσει. Ἐκεῖ πὺν τρέχαμε νὰ βροῦμε κάπου νὰ καλυφθοῦμε, ἔνοιωσα κάποια νὰ μὲ πιάνει ἀπ’ τὸ χέρι καὶ ἄκουσα νὰ μοῦ λέει: “**Μὴ** φοβᾶστε, δὲν θὰ πάθετε τίποτα, μὴ φοβᾶστε”! Ἄφησε τὸ χέρι μου καὶ τότε εἶδα μία μαυρο-μαντηλοφορεμένη Γερόντισσα νὰ ἀπομακρύνεται, μέσα στοὺς πυκνοὺς καπνοὺς καὶ τὶς σκόνες τοῦ βομβαρδισμοῦ...

Εἶπα μέσα μου: “ἀποκλείεται μία γερόντισσα νὰ κυκλοφορεῖ αὐτὴ τὴν ὥρα ἐδῶ! **Εἶναι ἡ Παναγία**, δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐξήγηση” καὶ

ἔσπευσα νὰ ἐνημερώσω τοὺς ὑπόλοιπους συστρατιῶτες μου: “**Μὴ** φοβᾶστε! Αὐτὸ κι αὐτὸ ἐγίνε καὶ δὲν θὰ πάθουμε τίποτα”!...

«**Ἡ** περιπλάνησή μας στὸν Πενταδάκτυλο κράτησε ἀρκετὲς ἡμέρες. Παραδοθήκαμε τελικά, μετὰ τὴν δευτέρη εἰσβολή, νηστικοί, κατάκοποι, ἀλλὰ κυρίως **προδομένοι**, σὲ μία τουρκικὴ διμοιρία καὶ μεταφερθήκαμε στὸ χωριὸ Τζιάος, τὸ ὁποῖο εἶχαμε ἐλευθερώσει κατὰ τὴν πρώτη εἰσβολή. Ἐκεῖ μᾶς περίμενε ἓνας ἤδη ἀνοιγμένος ὁμαδικὸς τάφος καὶ ἓνα εἰκοσάριθμο ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα!...

Ἐκείνη τὴ δύσκολη στιγμὴ ἓνας νεαρὸς συστρατιῶτης μου, ὁ ὁποῖος ἦταν γονατισμένος δίπλα μου, μπροστὰ ἀπὸ τὸν ἀνοικτὸ τάφο, ἔχασε τὴν ψυχραιμίαν του καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ φωνάζει, ὀρνώμενος: “Δὲ σοῦ τὰ εἶπε καλὰ ἡ Παναγία, δὲ σοῦ τὰ εἶπε καλὰ!!!”...

Τότε, ὅπως ἤμουν γονατισμένος, βλέπω στὰ δεξιὰ μου ἓνα σύννεφο σκόνης κι ἐρχόταν! **Ἦταν** ἓνα τζιπάκι τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, τὸ ὁποῖο ἐντελῶς ἀπρόσμενα ἦλθε καὶ πάρκαρε ἀκριβῶς μπροστὰ μας! **Κατέβηκαν** ἀπ’ αὐτὸ τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ διέταξαν μὲ αὐστηρότητα τὸν *τσαούση*, πὺν ἦταν ἔτοιμος νὰ διατάξει τὴν ἐκτέλεσή μας, νὰ κατεβάσουν οἱ ἐκτελεστές μας τὰ ὅπλα!!!...

Ἡ Παναγία μας εἶχε ἐκπληρώσει τὴν ὑπόσχεσή Της καὶ μᾶς εἶχε γλυτώσει ἀπὸ βέβαιο θάνατο! Μεγάλῃ ἡ Χάρη Της!!!... □

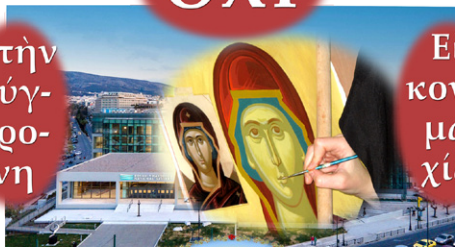
«ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ»

Δεκάδες
Πιστοί, μέλη
καί μὴ τῆς
Ἑστίας μας,
πρόσθεσαν
ἐμπράκτως,
μὲ τὴν πινε-
λιά τους, τὸ
ΟΧΙ στὴν
σύγχρονη
εἰκονομαχία!...

στὴν
σύγ-
χρο-
νη

ΟΧΙ

Εἰ-
κονο-
μα-
χία

€'€'€.

Ἀπέδειξαν,
ἔτσι, περι-
τρανα, ὅτι
ἡ Πίστη καὶ
ἡ Εὐλάβεια
πρὸς τὴς ἱερὰς
Εἰκόνες ἀπο-
τελεῖ πάντοτε,
ἓνα **Μεγάλο**
Ἰδανικὸ τοῦ
Ἔθνους μας!...

Η «ΣΑΓΗΝΗ ΤΟΥ ...ΘΑΝΑΤΟΥ» ΚΑΙ Η «ΠΑΝΤΙΜΟΣ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ...ΖΩΗΣ»

«Η τῆς Εἰκόνος τιμὴ (ἢ ἀτιμία) ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει»

Περίληψη ὁμιλίας Εἰκονολογικῆς Βραδυᾶς «Ἀποκατάστασης», 21ης Ἰουλίου 2025

Ἡ βεβήλωσις καὶ ὁ βανδαλισμὸς τῆς Ἐθνικῆς μας Πινακοθήκης καὶ ἡ συνειδητὴ ἀντίδραση τοῦ Βουλευτοῦ κ. Παπαδοπούλου ἀνατάραξε πρὶν τέσσερις περίπου μῆνες τὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς ἑαρινῆς μας ...σιέστας!...

...Ἡ ἀφωνία τοῦ ἀγιογραφικοῦ «χώρου» ὑπῆρξε ...ἐκκωφαντικὴ, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων χλιαρῶν ἐξαιρέσεων...

...Ἡ προσεκτικὴ μελέτη τοῦ ὑλικοῦ ἀνέδειξε ἄρκετὰ «κενὰ», ἀλλὰ καὶ **λέξεις «κλειδιά»**, γιὰ τὴν προσέγγιση καὶ ἀξιολόγηση τῶν γεγονότων.

...Ἀλλόκοτον: «Τὸ ἔχον ἀσυνήθη φύσιν ἢ μορφήν, παράδοξον, διάστροφον, κακόσχημάτιστον, τερατώδες». Ἐμφανίσθηκαν κάποιες ἐλάχιστες Εἰκόνες τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου μὲ μία ἀλλόκοτη (κυνόσχημη) μορφή, ὑπὸ τὸν νόμον μιᾶς ὑπερβολικὰ φυσιοκρατικῆς ἀπόδοσης. **Ἡ** μητέρα Ἐκκλησία μας, ὅμως, δὲν τὴν υἱοθέτησε, ἀλλὰ «χάρισε» στὸν μεγάλο Της Ἅγιο, φιλόστοργα, αὐτὴν τὴν ἱερὴ μορφή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ...

...Εἶναι ἄρα γε ἐντὸς τῶν καταστατικῶν ἐπιδιώξεων-στόχων τῆς Ἐθνικῆς μας Πινακοθήκης, ἡ ὁποία ὀφείλει καὶ «πρέπει νὰ προβάλλῃ τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν παράδοση τοῦ Ἔθνους μας», τὸ νὰ ἐκθέτῃ ...ἀλλόκοτα ἀποκυήματα ἀρρώστων φαντασιῶν ὡς ...Τέχνη, ἡ ὁποία θὰ «ποτίσει» τὶς ψυχὲς μὲ σκοτάδι, γιὰ νὰ βλαστήσουν καὶ μάλιστα πρόωρα, βία, παράνοια, διαστροφή, ἀμαρτία, θάνατο, ἀπώλεια;

Θρηνοῦμε, τώρα πὺν γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτές, τὸν χαριτωμένο δεκατριάχρονο Φίλιππό μας, συμμαθητὴ καὶ φίλο παιδιῶν τῆς Ἑστίας μας. **Μ**ήπως κάποια τέτοια ...ἀλλόκοτα θεάματα ἀπετέλεσαν τὰ φονικά «χέρια», πὺν σκοτεινά, ὕπουλα, καὶ ἀσφαλῶς ... νόμιμα, τὸν ἀπαγχόνισαν, πνίγοντας στὴν θλίψη καὶ τὰ δάκρυα ὅλη τὴν Ἑλλάδα;

* * *

Σκοτάδι... «...Ὁ Χριστὸς, ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασή μας, πατάει ἐπάνω στὶς πύλες τοῦ Ἄιδου,... κάτω ἀπ' αὐτὲς βρίσκεται καταπλακωμένος ὁ διάβολος. **Μόνον** αὐτὸς βρίσκεται μέσα στὸ σκότος τοῦ Ἄδη!...

«Φραντσίσκο: Ὁ σπουδαιότερος ζωγράφος, πού βίωνε τὸ “σκοτάδι”...

«Ὁ Goya μέσα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά του, μᾶς μεταφέρει σὲ ἕναν σκοτεινὸ κόσμον γεμᾶτο μαγεία, ὀνειρικοὺς ἐφιάλτες... Πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του εἶχε προβλήματα ὑγείας, ὅπως κώφωση, σύφιλι, καὶ τὰ συνεπαγόμενα ψυχολογικὰ προβλήματα, καὶ ζωγράφισε τοὺς λεγομένους “μαύρους πίνακες”, μὲ τὴν ζοφερή, ἀπαισιόδοξη ἀτμόσφαιρά τους»...

Πουλὰκια μας καλὰ, Φίλιππε, καὶ δεκάδες ἄλλα, δὲν εἶστε αὐτοχεῖρες, εἶστε θύματά μας!... * * *

Φώτης Κόντογλου... Κατὰ τὸν μέγα ἀγιογράφο μαστρο-Φώτη Κόντογλου ἡ εἰκονογραφία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι «*πάντιμη τέχνη, εἶναι ἱερά καὶ λειτουργική, καὶ ἔχει σκοπὸν πνευματικόν. Ὅπως ὅλες οἱ (ἐκκλησιαστικές) τέχνες συνεργεῖ νὰ μορφωθῇ μέσα εἰς τὰ ψυχὰς τῶν πιστῶν ὁ μυστικός Παράδεισος, ὁ εὐωδιάζον μὲ πνευματικὴν εὐωδίαν. Ἡ λειτουργικὴ εἰκὼν εἶναι κατὰ τέτοιον τρόπον ζωγραφισμένη, ὥστε νὰ μᾶς ὑψώνη ἀπὸ τὸν φθαρτὸν κόσμον τοῦτον, καὶ νὰ μᾶς κάμνῃ νὰ ὁσφρανθῶμεν ἐκεῖνον τὸν καινὸν ἀέρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ!*»...

Πόση διαφορὰ ἀπ’ ὅσα παραθέσαμε προηγουμένως! Ἀξίζει νὰ προσέξουμε τὴν λέξη «**ζωγραφική**», τὴν ὁποία ἐπαναλαμβάνει ὁ μεγάλος Δάσκαλος. Πράγματι, ἡ Ὁρθόδοξη Ἀγιογραφία εἶναι ἡ κατ’ ἐξοχὴν «**ζωγραφική**», ἡ μόνη τέχνη πού «γράφει» Τὴν ὄντως Ζωὴ καὶ Ἀνάστασι!...

* * *

Ἰσορροπία... Ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τὸ «ἀλλόκοτο», τὸ σκοτάδι, ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ ἄρρωστημένη φαντασία, ὁ ζόφος, ἡ καταστροφή, ὁ θάνατος, ἡ ἀπώλεια!... Ἀπὸ τὴν ἄλλη «τὸ γνῶρισμα τῆς δόξας: τὸ φῶς». Οἱ φωτοστέφανοι πού περιβάλλουν τὰ πρόσωπα στὶς ἀγιογραφίες, ...ἡ ἀκτινοβολία τοῦ φωτὸς τῆς Ἀγιότητος, ...ἡ ὄντως Ζωή!... Καὶ «ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ...» ...Καὶ ἀπεκατέστησε τὴν χαμένη πρὸ πολλοῦ ...ἰσορροπία τῶν δύο πλευρῶν, μὲ μία ἀκραία -ὅπως ἄλλωστε ἀπαιτοῦν οἱ σωτήριοι νόμοι τῆς ἰσορροπίας, ἀλλὰ γενναία, καρδιακή, ἀποφασιστικὴ καὶ φωτεινὴ παρέμβασή του, ὁ βουλευτὴς κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος, ἀπέδειξε ὅτι «Δίκαιος ὁ Θεὸς καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησε» καὶ «Ὅπου δὲν τύπτει λόγος, τύπτει ράβδος»...!

* * *

Παράδοση... Στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὅλα ρυθμίζονται βάσει τῆς ἀλάθευτης αἰώνιας «πυξίδας», πού λέγεται Παράδοση καὶ ὁδηγεῖ τοὺς Πι-

στοὺς «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».⁷ Ἐτσι, κάθε χρόνο, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθο-
δοξίας φωνάζουμε, σύμφωνα μὲ τὴν εὐλογημένη Παράδοσή μας: «**Πᾶσι
τοῖς ὑβρίζουσι καὶ ἀτιμάζουσι τὰς σεπτὰς Εἰκόνας, Ἀνάθεμα!**»...

Εἶναι βέβαια σωστό, αὐτὸ τὸ ὁποῖο εἰπώθηκε, ὅτι «μέσα στίς δημο-
κρατικές κοινωνίες, στίς ὁποῖες ζοῦμε, δέν πρέπει νά παίρνουμε μόνοι τὸν
νόμο νά διεκδικήσουμε, καὶ καταδικάσουμε μὲ αὐτοδικία...».

Ἀλλά, γιὰ ποιά ... δημοκρατικὴ κοινωνία μιλάμε; **Αὐτήν**, ποὺ γιὰ νά προ-
στατεύῃ τὰ δικαιώματα ἐλάχιστων, πνίγει, στὴν κυριολεξία τὸ σύνολο;
Καὶ γιὰ ποια αὐτοδικία, τὴν στιγμή, ποὺ τὸ διάβημα αὐτό, πραγματοποιή-
θηκε μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξάντληση ὅλων τῶν νομίμων μέσων καὶ ἐξέφρασε τὴν
συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ; 92%!!!!

«Ὁργὴ λαοῦ, ὀργὴ Θεοῦ», λέει σοφὰ ὁ λαός μας!..

* * *

Σπίθα... «Ὅταν ὁ Θεὸς δημιουργήσῃ τὸν ἄνθρωπο, ἔβαλε μέσα του ἓνα
θεῖο σπέρμα, σὰν ἓνα εἶδος λογισμοῦ πρὸ θερμοῦ καὶ φωτεινοῦ, νὰ ἔχει τὴ
θέση τῆς σπίθας, γιὰ νὰ φωτίζει τὸ νοῦ καὶ νὰ τοῦ δείχνει νὰ ξεχωρίζει
τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακὸ. Αὐτὸ ὀνομάζεται συνείδηση...» (Ἀβ. Δωρόθεος)...

Αὐτὸ τὸ «θεῖο σπέρμα» ἐπέφερε τὴν ποθητὴ ἰσορροπία καὶ εἶθε νὰ φω-
τίζει καὶ νὰ θερμαίνει τὴν καρδιά καὶ τὸν νοῦ μας, σὲ ἐποχὴ ποὺ «διὰ τὸ
πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν» (σβεσθῆσεται ὁ σπινθὴρ [σπίθα] καὶ) **ψυγῆσεται
ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν**... **Ἀμήν!**

* * *

Φῶς... «**Υπάρχει ἓνα Φῶς πίσω ἀπ' ὅλα τὰ πράγματα, τὶς διαμάχες, τὶς
ἀπόψεις καὶ τὰ ἐπιχειρήματα... Γιὰ νὰ τὸ αἰσθανθεῖς κλείνεις μάτια καὶ αὐτιά
καὶ σιωπᾷς. Γιὰ νὰ τὸ δεῖς χαμηλώνεις ἴσα μὲ τὸ ἔδαφος...**», σύμφωνα μὲ λίαν
ἀγαπητὸ μας ἄξιο Ἀγιογράφο. **Μόνο** μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, θὰ μπορέσουμε,
δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, νὰ σταθοῦμε γενναῖα στὸ ὕψος τῶν
περιστάσεων, νὰ σηκώσουμε μὲ σθένος καὶ ἀποφασιστικότητα τὸν Τίμιο
Σταυρὸ καὶ τὸ χέρι τῆς ἀντίστασης, ὅπως ἔκαναν ὅλοι οἱ Ἅγιοί μας, γιὰ νὰ
ἀκούσουμε κι ἐμεῖς, ὅπως ὁ κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος, τὴν εὐχή, ποὺ ἀπὸ
καρδίας ἀνέπεμψε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας, ἀλλὰ καὶ ἀναρίθμη-
τοι, ἀνακουφισμένοι καὶ ξεντροπιασμένοι Πιστοὶ Ἕλληνες: «**Νὰ 'γιάσουν
τὰ χέρια του!**» καὶ ἀπὸ τὸν Χριστὸ μας, ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως: «**Εὖ, δοῦλε
ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατὰστήσω· εἴσελ-
θε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου!**»!... **Ἀμήν, μακάρι! Εὐχαριστῶ!**

Ι.Γ.Α.

Ἐδῶ μπορεῖτε νὰ παρακολουθήσετε ὁλόκληρη τὴν ὁμιλία:

<https://youtu.be/MOUA4ffTLK4>

ΤΟ ΔΟΝΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ένδιαφέρον παρουσιάζει ο λεγόμενος όδους (=τό όδόντιον, δόντι) του Άγιου Χριστοφόρου, τό όποϊον αποθησαυρίζεται εις την έν Άγίω Όρει Ίεράν Μονήν Διονυσίου, και εΐναι καταγεγραμμένον εις τόν ύπ' άριθ. 627 χειρόγραφον κώδικα της Μονής του 18ου-19ου αιώνας. Συγκεκριμένως, εις μίαν καταγραφήν τών ιερών Λειψάνων της Μονής, τόν Σεπτέμβριον του 1814, αναφέρεται μεταξύ τών άλλων και: «+όδοντι μεγάλο του άγιου μάρτυρος Χριστοφόρου του κηνοκέφαλο (=κυνοκεφάλου)».

Τούτο αναφέρει και περιγράφει λεπτομερώς μεταξύ τών κειμηλίων της Ίερās Μονής Διονυσίου και

ό ιστορικός Γεράσιμος Σμυρνάκης Έσφιγμενίτης εις τό βιβλίον του διά τό Άγιο Όρος, έκδοθέν έν Αθήναις τό 1903, λέγων χαρακτηριστικώς: «**Α**ξιοσημείωτος τυγχάνει και ό λεγόμενος όδους του άγιου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου (έορταζομένου τη 9η Μαΐου), ών (=ύπάρχων) τεθραυσμένος κατά την στεφάνην, ήτοι κατά τό προβάλλον μέρος έντός της κοιλίας του στόματος. **Τ**ό μήκος τούτου εΐναι: 0μ.06 (=έξ έκ.) και 0μ.03 (=3 έκ.) πλάτος.

Φαίνεται δ' ήμίν ότι εΐναι ύπερμεγέθης κυνόδους της άνω σιαγόνας χρώματος ύποκίτρινου, επίκυρτος (= έλαφρώς κυρτός), ή δέ ρίζα αύτου έπιμήκης (= έκτεταμένη, μακρουλή).

Τό έλλείπον τμήμα της στεφάνης θ' άπετέλει προσέτι μήκος 0μ.02 (=2 έκ.)· έκπέμπει δ' ό περίεργος και σχεδόν άπίστευτος αύτός όδους άρρήτον εύωδίαν.

Έκ του περιέργου τούτου κατά την παράδοσιν όδόντος, τόν όποϊον αποδίδουσιν εις τόν άγιον μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρον, τόν ύπό τών παλαιών έν άγίω Όρει ζωγράφων θεωρούμενον τερατώδη την μορφήν και κυνοπρόσωπον, άγόμεθα νά πιστεύσωμεν ότι, ως έξάγεται έκ χειρογράφου του ΙΓ' (13ου) αιώνας, έν τη βιβλιοθήκη της Μεγίστης Λαύρας άποκειμένου, ένθα αναγράφεται τό μαρτύριον του άγιου ύπό του Ίταλου Πέτρου Έπισκόπου Δάφνης της Συρίας, ό άγιος Χριστοφόρος ή Έπρεβος παρίσταται ύπό του ένάγοντος (= όδηγοΐντος) αύτόν ως Χριστιανόν τώ Βασιλεί Δεκίω ως άνήρ «τό μέν είδος λαμπρός (=μεγαλοπρεπής), τούς δέ όφθαλμούς κατάπληκτος (=ένκαταπλήξει), την δέ ήλικίαν εύμεγέθης (=σωματώδης) και τό κάλλος ως είπεΐν έχων άμήχανον (= πρόξενον έκπλήξεως)», και ότι τό πλήθος, ιδόν δεδεμένον τόν άγιον και άλύσει προσαγόμενον, έθαύμαζον αύτόν «διά τό κάλλος (=ώραιότητα) και την του μεγέθους πρός πάντα άναλόγως έχουσαν σύνθεσιν (=είχε συμμετρικήν σωματικήν διάστασιν)».

Συνέχεια στην σελ. 13

«Παρουσία - Μαρτυρία»
Περίοδου 2024-2025

Τρεῖς δροσερές
«Εικονολογικές
βραδυνές» πλαισίωσαν,
μὲ ιδιαίτερη ἐπιτυχία...

...καὶ τὴν ἐφετινὴ
«Παρουσία-Μαρτυρία»
Εἰκόνων, Ψηφιδωτῶν καὶ
Ευλογύπτων τῆς Ἑστίας μας.

Στὴν διάρκεια τους ἔγιναν ἰσάριθμες παρουσιάσεις Τμημάτων, μὲ προβολές,
ἐπιβραβεύσεις, ἐνθύμια, δῶρα καὶ ἀπολαυστικές βανίλιες...«ὕποβρυχια»:

Βραδυνὰ Α΄
Δευτέρα, 23.6.2025
«Παρουσίαση
Τμήματος
Παιδιῶν»

Βραδυνὰ Β΄
Δευτέρα, 30.6.2025
«Παρουσίαση
Τμήματος
Προεφήβων»

Βραδυνὰ Γ΄
Δευτέρα, 21.7.2025
«Παρουσίαση
Τμήματος
Ἑφήβων»

Δόξα τῷ Θεῷ,
πάντων ἕνεκεν!

Τὸ Αἰγαῖο μας ἀνήκει στὴν ...Παναγία μας

Μία σπάνια Εἰκόνα-χάρτης τοῦ 18ου αἰ.,
θησαυρισμένη στὴν Ἱ. Μ. Ἱβήρων, μὲ ἐπιγραφή:
«Θαῦμα τῆς Εἰκόνος τῆς Πορταΐτισσας καὶ ὁ τόπος
στεραίας τε καὶ θαλάσσης, ἐν ἣ περιπεσούσα
κατήντησεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἀθωνος».

ται, τότε ὁ σκῦλος, ποὺ προπορεύεται ἀποτελεῖ ἕναν ὑπαινιγμό, καθὼς στὰ σχετικὰ κείμενα οἱ στρατιῶτες, ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ ἀνακαλύψουν Εἰκόνες, χαρακτηρίζονται ὡς «θηρατικοὶ κύνες» (κυνηγετικά σκυλιά)...

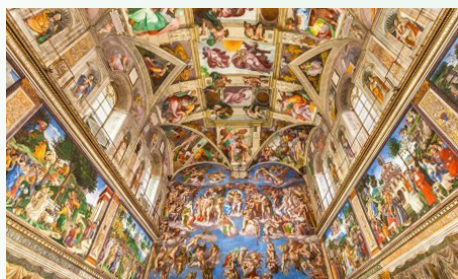
Πιὸ ψηλὰ στὴ σύνθεση, ποὺ εἶναι ἀσυνήθιστα προσανατολισμένη μὲ τὸ νότο στὴν κορυφή, στρατιῶτες βαδίζουν στὴν παραλιακὴ Νικομήδεια, ἐνῶ ἡ εὐσεβὴς χήρα καὶ ὁ γιὸς της ὁρμοῦν νὰ ρίξουν τὴν Εἰκόνα στὴ θάλασσα, προκειμένου νὰ τὴν διασώσουν. Στὴν ἀπέναντι ἀκτὴ τοῦ Αἰγαίου, ὁ Μοναχὸς Γαβριὴλ δέχεται τὴ θαυματουργὴ Εἰκόνα στὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπου τελειώνει τὸ μακρὸ ταξίδι της...

Ἀκολουθήσαμε τὸ θαυματουργικὸ ταξίδι τῆς Παναγίας Πορταΐτισσας, στὸ Αἰγαῖο, μὲ τὴν πληθώρα τῶν νησιῶν του καὶ μὲ μία πανοραμικὴ θεὰ των κύριων σταθμῶν Της: Κωνσταντινούπολη, Νικομήδεια, Ἅγιον Ὅρος...

Capella Sixtina καὶ Πρωτᾶτο

‘Όσο διαφέρει ὁ οὐρανός ἀπὸ τὴν γῆ

Ἡ εἰκονογράφηση τῆς Capella Sixtina ὑπάγεται στὴν Ἰταλικὴ Ἀναγέννηση καὶ ἡ τεχνοτροπία τῶν παραστάσεων συνδέεται μὲ μερικές ἀρχές πού ἄρχισαν νά ἐπικρατοῦν μετὰ τὴν Σύνοδο τῆς Φραγκοῦρτης τὸ 794 καὶ ἀναπτύχθη-

καν τοὺς ἐπόμενους αἰῶνες, ὅμως ἔχει καὶ δικά της στοιχεῖα ἀνθρωπολογικά καὶ ἀρχαιοελληνικά. Γνωρίζουμε ὅτι ἡ τέχνη τῆς Ἀναγέννησης ἀποδεσμεύτηκε ἀπὸ τὸ θεολογικὸ πλαίσιο πού καθόρισε ἡ Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

Προκειμένου νά ζωγραφισθῇ ὁ ναὸς ἐπιστρατεύθηκαν πολλοὶ ἐπιφανεῖς ζωγράφοι, ὅπως ὁ Μποτιτσέλι, ὁ Περουτζίνο, ὁ Σιντορέλι, ὁ Κόζιμο Ροσέλι, ὁ Πιντουρίκιο καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ κυρίως ὁ μεγάλος ζωγράφος Μιχαὴλ Ἄγγελος ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴ τῆς Ἀναγέννησης καὶ προαναγγέλλει τὸ Μπαρόκ.

Ἡ διακόσμηση τῆς ὀροφῆς τῆς Capella Sixtina ἐρμηνεύεται ὡς ἡ ἱστορία τῆς σωτηρίας πού ὑπόσχεται τὴν αἰώνια ζωὴ, ἔχει ἐλευθερώσει τὴν Ρώμη ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρεία, τὴν καθιστᾷ «αἰώνια πόλη», στὴν ὁποία κυριαρχεῖ ὁ Πάπας, πού ἀνέλαβε ἡγεμονικὸ ρόλο γιὰ τὴν διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν κόσμο.

Ἐνα σημαντικὸ βιβλίο τοῦ Heinrich Pleiffer μὲ τίτλο «Καπέλα Σιξτίνα, νέα ἐρμηνευτικὴ προσέγγιση μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν τοιχογραφιῶν» ἀπέδειξε, ὕστερα ἀπὸ πολὺχρονας ἔρευνες, ὅτι κάτω ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες πού ζωγράφισαν τὸ Παρεκκλήσι, βρίσκονται σύμβουλοι καθοδηγητές Παπικοὶ θεολόγοι.

Ἔτσι, στὴν εἰκονογράφηση τοῦ Παρεκκλησίου ἀποτυπώνεται ἡ θεολογία τοῦ σχολαστικισμοῦ, ὅπως ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὸν 9ο αἰῶνα καὶ στὴν συνέχεια. Παρουσιάζεται ἡ ἐρμηνεία γιὰ τοὺς τρεῖς οὐρανούς, ὁ πρῶτος οὐρανὸς εἶναι ἡ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας,

ὁ δεύτερος οὐρανός εἶναι ἡ τέλεια γνώση τῆς κτίσης καὶ ὁ τρίτος οὐρανός εἶναι ἡ θεωρία τοῦ Θεοῦ, ἡ γνωστή contemplation Dei, παρουσιάζεται τὸ δόγμα τῆς ἀμώμου συλλήψεως τῆς Μαρίας καὶ ὁ Πάπας ὡς Νυμφίος ὁλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄνσυγκρίνη κανεὶς τὴν εἰκονογράφηση τοῦ Παπικοῦ Παρεκκλησίου Capella Sixtina μέ τὸν Ναό τοῦ Πρωτάτου στίς Καρυές τοῦ Ἁγίου Ὅρους, τὸ ὁποῖο εἰκονογράφησε ὁ Ἑμμανουήλ Πανσέληνος, βλέπει τὴν διαφορὰ μεταξύ τῆς σχολαστικῆς καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας,

στήν Τριαδολογία, ἀλλὰ καὶ στήν μεγάλη παράσταση τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

Γενικά, ἡ ζωγραφικὴ τοῦ Παπικοῦ Παρεκκλησίου ἐκφράζει ὅλη τὴν νοοτροπία τῆς θεολογίας τῶν Λατίνων, τόσο στό θεωρητικό ὅσο καὶ στό πρακτικό ἐπίπεδο πού **διαφέρει ὅσο ὁ οὐρανός ἀπὸ τὴν γῆ**, ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ δείχνει τὴν ὑπάρχουσα μεγάλη θεολογικὴ διαφορὰ μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Παπισμοῦ.

N.I.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 7

Ὅθεν κακῶς πολλοὶ τῶν παλαιῶν ζωγράφων ἐξεικονίζουσιν αὐτὸν ὡς κυνοκέφαλον (=μέ κεφαλὴν σκύλου), ἄλλοι δὲ θεωροῦσιν ὡς καταγόμενον ἐκ τῆς χώρας τῶν ἀνθρωποφάγων ἢ τοῦ γένους τῶν κυνοκεφάλων, ὅπερ παρ' Αἰσχύλῳ ἀπαντᾷ ὡς ἔθνος μυθῶδες (=μυθικόν, ἀπίστευτον)».

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως Ἰωάννου,
ιδρυτοῦ τῆς «Ὁρθόδοξης Ὁμοσπονδίας τῆς Ἀγιογραφίας»
Σουηδίας

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως Ἰωάννης γεννήθηκε στὸ Ρόττερνταμ τῆς Ὁλλανδίας τὸ 1930 ἀπὸ οἰκογένεια πὺν ἀνῆκε ὁμολογιακῶς στὴν Μεταρρύθμισι. **Σ**τὰ γυμνασιακά του ἔτη μετεστράφη στὸν Παπισμὸ καὶ τὸ 1949 εἰσηλθε ὡς δόκιμος σὲ παπικὴ Μονή. **Ἐ**κεῖ ἔλαβε θρησκευτικὴ παιδεία, ἐπιδόθηκε δὲ περαιτέρω στὴν ἐνασχόλησι μὲ τὶς Καλὰς Τέχνας μὲ σπουδὲς στὸ Παρίσι, ἐνῶ ἀργότερα εἰδικεύθηκε ὡς συντηρητὴς ἔργων τέχνης. **Ἡ** ἐνασχόλησίς του

αὐτὴ τὸν ἔφερε σὲ σχέσι καὶ γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Εἰκονογραφία καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι.

Τὸ 1965 ἐγκατέλειψε τὸν Παπισμὸ καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴν Σουηδία, ὅπου τὸ ἐπόμενο ἔτος νυμφεύθηκε τὴν σύζυγό του Μόνικα (Γιόχανσον), μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε δύο τέκνα, τὸν Ἀνδρέα καὶ τὴν Κικιλία.

Τὸ 1973 ὅλη ἡ οἰκογένεια μετεστράφη πλέον στὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸ 1976 ὁ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννης χειροτονήθηκε Διάκονος, τὸ δὲ ἐπόμενο ἔτος Πρεσβύτερος στὴν Ἀμερικὴ, ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο κ. Εἰρηνάιο, τῆς λεγομένης «Ελευθέρας Σερβικῆς Ἐκκλησίας», προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὶς ἀνάγκες Ἑνοριῶν τῆς Δικαιοδοσίας αὐτῆς στὶς πόλεις Στοκχόλμη καὶ Μάλμοε τῆς Σουηδίας. **Λ**ίγο ἀργότερα ἔλαβε καὶ τὸ ὀφφίκιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου.

Τὸ 1985 ὁ π. Ἰωάννης προσεχώρησε στὴν νεο-ιδρυθεῖσα τότε Ἱεραποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Σουηδία.

Ἐκτοτε τὸ ποιμαντικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ του ἔργο εὐλογήθηκε κατὰ ἓνα ἰδιαίτερο τρόπο καὶ ἀπέδωσε πλουσίους καὶ σπουδαίους καρπούς: πολλοὶ Λουθηρανοὶ μετεστράφησαν στὴν Ὁρθοδοξία καὶ ἐβαπτίσθησαν κατόπιν ἐπιμόνου καὶ μακροχρονίου προετοιμασίας καὶ Κατηχήσεως, ἡ μαρτυρία τῆς Πίστεώς μας ἔγινε γνωστὴ ἀκόμη καὶ σὲ Σχολεῖα καὶ Ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς Σουηδίας **διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Εἰκονογραφίας**, πολλοὶ μετανάστες διαφόρων ἐθνοτήτων βρῆκαν κοντά του πνευματικὴ καὶ ὕλικὴ βοήθεια καὶ καθοδήγησι, ὁ Ἱερὸς

Ναὸς τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάμπεργκ τῆς Στοκχόλμης ἀνακαινίσθηκε ἐκ βάθρων καὶ ἀγιογραφήθηκε κ. ἄ.

Τὸ 1988 ἡ θυγατέρα του Καικιλία εἰσῆλθε στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ μας τῆς Ἀγίας Ἐλισάβετ στὴν Ἔτνα τῆς Καλιфорνίας, ὅπου ἔγινε Μοναχὴ μὲ τὸ ὄνομα Ἰουστίνα.

Τὸ 1990 τοῦ ἀπενεμήθη τὸ Δίπλωμα τοῦ Κέντρου Ὁρθοδόξων Παραδοσιακῶν Σπουδῶν τῆς Ἐξαρχίας μας στὴν Ἔτνα τῆς Καλιфорνίας, κατόπιν ὑποβολῆς τῆς ἐργασίας του «*Ἡ Ἱστορία καὶ ἡ Ἰδέα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία*».

Ἡ Πρεσβυτέρα του Μόνικα, ἡ ὁποία πάντοτε τοῦ συμπαραστέκετο καὶ τὸν βοηθοῦσε στὸ ἔργο του μὲ μεγάλη καὶ θυσιαστικὴ προθυμία, ὀλίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πρόωρη κοίμησί της στὶς ἀρχές τοῦ 1999 ἐξ αἰτίας βαρεῖας καὶ ἀνιάτου ἀσθενείας, ἐκάρη κατὰ τὴν ἐπιθυμία της Μοναχὴ μὲ τὸ ὄνομα Παρθενία.

Ὁ π. Ἰωάννης, κατόπιν αὐτοῦ, ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης τὴν 19.4.1999 καὶ τὴν 23.4.1999 τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ὁφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Κατὰ δὲ τὴν πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, 28.2.2000 ἐκ. ἡμ., ἔγινε ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ Θεοφιλ. Ἰωάννου.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 2011, μετὰ ἀπὸ πτώσι, ἡ ὁποία ὠφείλετο σὲ ἐγκεφαλικὸ ἐπείσodio, ἔμεινε πλέον κλινήρης στὸ κατάλυμά του παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, γαλήνιος, μὲ θαυμαστὴν ὑπομονὴν στοὺς πόνους τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς ἀκινήσιας, δοξολογῶν τὸν Θεὸν, ἐνισχύων καὶ παρηγορῶν τοὺς πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι συνέχιζαν νὰ τὸν ἐπισκέπτονται καθημερινῶς, γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν, νὰ συμβουλευθοῦν καὶ νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὶς πατρικὲς του εὐχές.

Τὸ Σάββατο 5/18.7.2020 τὸ πρωῒ ἀπῆλθε εἰρηνικῶς ἡ ψυχὴ του πρὸς τὰ οὐράνια.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ Μνήμη!...

† Γ.Ι.Μ.

Ίστολόγιο (blog):
agiografikesmeletes.blogspot.gr

e-mail
eee@agiografia.org